R3267 (page 409)

என் மகனாகிய அப்சலோமே, என் மகனே!

O ABSALOM, MY SON, MY SON!

2 சாமுயேல்சாமுயேல் 18:24-33

"மூடபுத்திரன் தன் பிதாவுக்குச் சலிப்பும், தன்னைப் பெற்றவர்களுக்குக் கசப்புமானவன்."
- நீதிமொழிகள் 17:25

இராஜாவாகிய தாவீது தனது குமாரனுடைய கலகத்தைக்குறித்து அறிந்தபோது, அந்தக் கலகம் எவ்வளவு பெரிதாக இருந்தது என்று உணர்ந்தபோது, இன்னுமாக தன் குமாரனுடைய நயவஞ்சகத்தினால் எப்படி ஜனங்களுடைய இருதயமானது தன்னிடமிருந்து தன் குமாரனால் கொள்ளையிடப்பட்டுள்ளது என்று உணர்ந்தபோது, ஒரு மகனாக செய்யக்கூடாதவைகளை அப்சலோம் செய்தபோது, இவரின் இந்த நடக்கையினால் இராஜாவாகிய தாவீது முற்றிலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளானார்; இதை அவர் எதிர்பார்க்கவும் இல்லை. தப்பி ஓடுவதைவிட வேறு எந்த வழியும் தனக்கில்லை என்று தாவீது உடனடியாக உணர்ந்துகொண்டார். அக்காலங்கள் சமாதானத்தின் காலங்களாக இருந்தபடியால், தலைநகரத்தில் அவரிடம் திரளான போர்ச்சேவகர் காணப்படவில்லை, மாறாக மெய்க்காப்பாளர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்கள் மாத்திரமே காணப்பட்டனர். இவர்களோடும், அரசவையில் இவருக்கு உண்மையாய்க் காணப்பட்ட பணியாளர்களோடும், இவர் யோர்தானுக்கு அப்பால் தப்பி ஓடினார்; அங்குப் படைகளைத் திரட்டுவதற்கு இவருக்கு நேரமும், வாய்ப்பும் கிடைத்தது; மக்னாயீம் எனும் சிறு, ஆனால் அரணிப்பான பட்டணத்தில், தாவீது பாதுகாப்பாய் உணர்ந்தார். இதற்கிடையில் அப்சலோம் தன் தகப்பனுக்கும், அவர் வீட்டாருக்கும் அவமானமான காரியங்களைச் செய்தார்; இப்படியாக இந்தக் கலகத்தில் எந்தச் சமரசத்திற்கும் இடமில்லை என்பதை ஜனங்களுக்குக் காண்பித்தார். கலகம்புரியும் இந்த இளவரசனில் நம்பிக்கை வைத்தவர்களாகவும், [R3268 : page 410] இவருடைய ஆதரவின்கீழ் இராஜ்யபாரத்தின் அடுத்த அதிகாரிகளெனத் திரளான கனங்களையும், செல்வாக்கையும், அதிகாரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்ப்பு கொண்டவர்களாகவும் காணப்பட்ட அநேகர் அடங்கிய சேனையோடுகூட அப்சலோம், இராஜாவாகிய தாவீதை வேகமாய்த் தேடிச் சென்றார். இவரது அவமானத்திற்குரிய நடக்கையின் உச்சக்கட்டமாக, தன் தகப்பனைக் கொல்லவேண்டும் என்றிருந்தார். இதற்காகவே இவர் பெரிய சேனையோடு சென்றார் என்று பார்க்கின்றோம்.

இவர்கள் இருவரின் சேனையை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, இராஜாவாகிய தாவீதின் சேனை சிறியதாக இருப்பினும், தாவீதின் சேனைக்கே அநேகமாக, அநேக விதத்தில் அனுகூலமிருந்தது; எப்படியெனில், இராஜாவின் மெய்க்காப்பாளர்களில் அநேகர் அக்காலத்தின் முறைமைகளுக்கடுத் தவைகளில், விசேஷித்த திறமையுடைய புருஷர்களாகவும், யுத்த புருஷர்களெனப் பெரிய அனுபவங்களைப் பெற்றவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இராஜா, சேனையோடு போக வேண்டாம் என்று வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டார்; தாவீது சேனையை, தனது திறமைமிக்க மூன்று நண்பர்களின்கீழ் மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டார். இவர்கள் அப்சலோமின் சேனையை எதிர்கொண்டு, அப்சலோமின் சேனையைப் பல்வேறு திசைகளிலிருந்து தாக்கினார்கள்; யுத்தத்தில் அப்சலோமின் படையில் இருபதாயிரம்பேர் மரித்துப்போனார்கள்; மீதமானவர்களும்,

அப்சலோமும் தேடிச் செல்லப்பட்டனர்; அப்சலோமின் தலை ஒரு மரத்தின் கிளைகளில் மாட்டிக்கொண்டது; இவர் ஏறிவந்த கழுதையும் இவரை விட்டுவிட்டு ஓடிப்போயிற்று; இவர் உதவுவாரற்று தொங்கிக்கொண்டிருந்தார்; இவர் இராஜாவாகிய தாவீதின் படைத்தளபதிகளில் பிரதானமானவரான யோவாபினால் கொல்லப்பட்டார்.

இங்கு நமது இன்றைய பாடம் துவங்குகின்றது. மக்னாயீமின் ஒலிமுகவாசலுக்கு அருகாமையில், தாவீது இராஜா யுத்தத்தின் செய்திக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்; காவல் கோபுரத்திலிருந்த ஜாமக்காரனோ, தூதுவர்கள் ஒன்றன்பின் ஒருவராக ஓடிவருவதை அறிவித்தான். முதலாவது வந்தவரை, தனது நண்பனாகிய ஆசாரியனின் குமாரன் என்று தாவீது அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றார்; மேலும் அக்காலங்களில் நிலவின வழக்கத்தின்படி, இது நல்ல செய்தியாக இருக்குமென எண்ணினார்; ஏனெனில் வந்தவர்களில் ஒருவன் நல்ல மனுஷனாக இருந்தான். இந்த வழக்கம் இன்னமும் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் மத்தியில் காணப்பட வேண்டும்; அதாவது ஒரு நல்ல மனுஷன் எப்போதுமே நல்ல செய்தியைக் கொண்டுவர நாடுவான். கர்த்தருக்கு உண்மையாய் இருப்பவருடைய வாயின் வார்த்தைகளும், இருதயத்தின் தியானமும் நல்லவையாக இருக்க வேண்டும் நல்லவையாக மாத்திரமே இருக்க வேண்டும் மற்றும் எப்போதும் நல்லவையாகவே இருக்க வேண்டும். ஆகையாலே தேவன் உலக ஞானிகளையோ, உலகத்தின் வல்லவர்களையோ இல்லாமல், மாறாக அவருக்கு இருதயத்தில் உண்மையாய் இருப்பவர்களையே தம்முடைய வாய்க்கருவியாகக் காணப்படும்படிக்குத் தெரிவு செய்கின்றார்; இன்னுமாக மகா துன்பத்தின் கெட்ட செய்திகளானது, கர்த்தரிடமிருந்து வருகிறதில்லை என்பதையும், இம்மாதிரியான செய்தியைச் சுமந்துவருபவர்கள் கர்த்தருடைய செய்தியைச் சுமந்து வருகிறதில்லை என்பதையும் அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும்; இன்னுமாக ஒருவேளை ஒருவர் கர்த்தர்பால் சரியான இருதய நிலைமையினைக் கொண்டிருக்கின்றார் என்றால், அன்பின் சரியான ஆவியினைக் கொண்டிருக்கின்றார் என்றால், இவர் தெய்வீகக் குணலட்சணத்தை எவ்விதத்திலாகிலும் களங்கப்படுத்தும் தீய/கெட்ட செய்தியைச் சுமந்துவருவதற்குரிய மனநிலையினை உடையவராய் இருக்கமாட்டார். சீர்கெட்டவர்களுக்கு எதிராகக்கூட இந்தக் களங்கங்கள் சுமத்தப்பட்டால், அவர்கள்கூட இக்களங்கங்களை வெறுப்பார்கள்.

முதலாவது ஓடி வந்தவன், இராஜாவினுடைய படையின் வெற்றிகுறித்துப் பொதுவான விதத்தில் தெரியப்படுத்தினான். இராஜா போர்வீரர்களை அனுப்பிவைக்கும்போது, அவர்கள் எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் அப்சலோமைக் கொல்லக்கூடாது என்று கூறியிருந்ததற்கு இசைவாக இப்பொழுது, "பிள்ளையாண்டானாகிய அப்சலோம் சுகமாயிருக்கிறானா" என்று முதலாவதாக விசாரித்தார். ஒரு மகனாகச் செய்யக் கூடாதவைகளை அப்சலோம் செய்ததைக் கண்டு நாம் அதிர்ச்சியடைகின்ற அதேவேளையில், தவறிழைத்த தன் குமாரன்மீது, தன் அரியணையை மாத்திரமல்லாமல் தன் ஜீவனையும் பறிக்க நாடின தன் குமாரன்மீது தாவீதிற்கு இருந்த தகப்பனுக்குரிய அன்பினால் நாம் ஆழமாகக் கவரப்படுகின்றோம். இந்த இரண்டு பாத்திரங்களுக்கும் இடையிலுள்ள வித்தியாசம் என்ன? இவர்களில் யார் மிகவும் சிறந்தவராகவும், மிகவும் கனத்திற்குரியவராகவும், மிகவும் பாராட்டப்படுவதற்கு ஏதுவானவராகவும் காணப்படுகின்றார்? இக்காரியத்தை எக்கோணத்திலிருந்துப் பார்த்தாலும், ஒரே ஒரு பதில் மாத்திரமே காணப்பட முடியும்; இப்பதிலை இவரது சத்துருக்கள் வாசித்தால்கூட, இவரது ஆத்துமாவின் மேன்மையினைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. தாவீது தன் அரியணையைவிட, ஆம்! தன் சொந்த ஜீவனைவிட அப்சலோமிற்காகவே மிகவும் கவலைகொண்டார். இந்த இரு பாத்திரங்களுக்கு இடையிலுள்ள வித்தியாசம் ஒரே ஒரு

விஷயத்தில் மாத்திரம் காணப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படலாம்; அதென்னவெனில் தாவீது தேவனுடைய இருதயத்திற்கு ஏற்ற மனுஷனாவார்; இவர் சோதனையான அனுபவங்களுக்குள் கடந்துசென்றவராகவும், அனுகூலமான பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டவராகவும் காணப்படுகின்றார்; இவரில் அன்பின் ஆவியானது நன்கு வளர்ந்திருந்தது. இன்னொரு பக்கத்தில், தன் விருப்பங்களை அடையத்தக்கதாக எதையும் செய்வதற்கு இறங்கக்கூடிய சுயநலத்திற்கும், பேராசைக்குமான உதாரணமாக அப்சலோம் காணப்படுகின்றார். கிறிஸ்துவைத் தலையாகப் பெற்றிருக்கும் புத்திரர் வீட்டாரில் தாவீது ஓர் அங்கத்தினனாக இல்லையென்றபோதிலும், இவர் மோசேயைத் தலையாகப் பெற்றிருக்கும் பணிவிடை வீட்டாரின் சிறந்த அங்கத்தினர்களில் ஒருவராவார். (எபிரெயர் 3:5-6)

அகிமாசின் பதில் உண்மையில்லை என்றும், இராஜாவின் உணர்வுகளைப் புண்படுத்தாதபடிக்கு, உண்மைகளை மிருதுவாய்க் கூறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கூறப்பட்ட பதில் என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர்; ஆனால் நாங்கள் இதை ஒத்துக் கொள்கிறதில்லை. பதிவை வைத்துப்பார்க்கும்போது, இந்த வாலிபன் உண்மையையே தெரிவித்திருக்கின்றான்; இதுபோலவே அனைவரும், கூடுமானால் மனுக்குலம் அனைவரும் முக்கியமான கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கையில், "தெரிந்தவைகள்" எனும் வார்த்தை சுட்டிக்காட்டுவதுபோன்று, தெரிந்தவைகளுக்குள் தங்கள் பதில்களை வரையறுத்துக்கொள்வது மிகவும் நலமாயிருக்கும் என்று நாங்கள் எண்ணுகின்றோம். தான் ஒரு சந்தடியைக் கண்டதாகவும், யுத்தம் முடிவுபெற்றுள்ளதை அறிந்துகொண்டதாகவும், வெற்றி இராஜாவின் பக்கத்திற்கே வந்துள்ளது என்று அறிந்துகொண்டதாகவும், இதுதவிர வேறு எதுவும் தனக்குத் தெரியாது என்பதாகவும் பதில் காணப்பட்டது. உண்மைதான், இவர் இராஜாவின் குமாரன்குறித்து ஏதோ சிலவற்றை யோவாப்கூற கேட்டார், எனினும் அது பிறர் சொல்லக் கேட்ட சங்கதியே ஆகும்; அது திட்டவட்டமான அறிந்துகொள்ளுதல்/தகவல் அல்ல; அப்சலோம் பற்றி கேள்வி ட்கப்பட்டபோது, இதற்கான பதிலை அறியேன் என்று வாலிபன் கூறினபோது, இராஜாவுக்கு வாலிபன் சரியாகவே பதிலளித்திருக்கின்றான். உண்மை தகவலுக்கும், நம்பிக்கைக்கும், பிறர்சொல்ல கேட்ட சங்கதிக்கும், இன்னும் இதுபோன்றவைகளுக்கும் இடையில் விவேகமாய்ப் பகுத்துப்பார்ப்பதற்கு, மற்ற ஜனங்களைவிட கர்த்தருடைய ஜனங்கள் நுணுக்கமாய்க் காணப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக ஓடிவந்த கூஷி அல்லது கூஷியன், அதாவது நீக்ரோ/நேபசடி, யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த இராஜாவின் வீட்டாரில் ஒருவராக அநேகமாகக் காணப்பட்டிருக்க வேண்டும். இவர் உடனடியாக முழுக்காரியத்தையும் தெரிவித்துவிட்டார்; இப்படியாக அப்சலோமின் மரணத்தைக்குறித்துக் கேட்டபோதே, இராஜா மிகுந்த துக்கத்திற்குள்ளானார்; சரித்திரத்தின் பக்கங்களிலேயே மிகவும் பரிதாபகரமான வார்த்தைகளாகக் காணப்படுபவைகளில் அடங்கும் வார்த்தைகளை உச்சரித்தார். "அப்பொழுது இராஜா மிகவும் கலங்கி, கெவுனிவாசலின் மேல்வீட்டிற்குள் ஏறிப்போய் அழுதான்; அவன் ஏறிப்போகையில்: என் மகனாகிய அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனாகிய அப்சலோமே, நான் உனக்குப் பதிலாகச் செத்தேனானால் நலமாயிருக்கும்; அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே, என்று சொல்லி அழுதான். " (2சாமுயேல் 18:33)

தன் மகனுக்காக இராஜா கொண்டிருந்த அன்பானது, சரியான நேரத்தில் எடுக்க வேண்டிய மிக ஏற்ற நடைமுறை பிரயாசங்களை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருந்தது என்பது வருந்தத்தக்க காரியமாகும். இவர் ஞானமுள்ள தகப்பனாய் இருப்பதைவிட, செல்லங்கொடுக்கும் தகப்பனாய் இருந்துவிட்டார். இந்த இளைஞனின் இயல்பான

திறமைகளின் மினுக்கும், பகட்டும் ஜனங்களை மாத்திரம் வசீகரிக்காமல், அவரது தகப்பனையும் வசீகரித்துள்ளது என்பது உறுதியே... இதனால் அவன் விரும்பின அனைத்தையும் பெற்றுக்கொண்டவனாய் இருந்தான்; மேலும் கர்த்தருக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம் என்றும், ஞானம் சுட்டிக்காண்பித்திடும் இப்பாதையில் மாத்திரமே உண்மையான ஐசுவரியமும், உண்மையான சந்தோஷமும் கண்டடையப்படமுடியும் என்றும், தான் கற்றுக்கொண்ட விலையேறப்பெற்ற படிப்பினைகளை இராஜா தன் குமாரனுடைய விஷயத்தில் செயல்படுத்தத் தவறிவிட்டார். தன் குமாரனுக்காய் இவர் பெற்றிருந்த ஞானமற்ற அன்பானது, தன் குமாரன் தான்தோன்றித்தனமாக/கட்டுப்பாடற்று வாழட்டும் என்றும், அதிகம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டாம் என்றும் எண்ணங்கொள்ள இராஜாவை வழிநடத்திற்று; மேலும் இப்பொழுது இவர் பின்விளைவைக் கண்டபோது இவருடைய இருதயம் துக்கத்தினால் துடிதுடித்தது. இப்படியாகவே அநேகம் தகப்பன்மார்களும், அநேகம் தாய்மார்களும் காணப்படுகின்றனர் - இவர்கள் கர்த்தருக்குரியவர்களாக உண்மையில் இருப்பினும், வேதனையான அனுபவங்கள் வாயிலாகக் கர்த்தர் தங்களுக்குக் கற்பித்துத்தந்த படிப்பினைகளைத் தங்கள் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் செயல்படுத்தத் தவறிப்போகின்றவர்களாக இருக்கின்றனர். இத்தகைய அன்பின் ஞானமின்மைகுறித்து விமர்சனம் தெரிவிப்பதற்கும், **[R3268 : page 411]** இதில் கிறிஸ்தவ பெற்றோர்களுக்குக் காணப்படும் படிப்பினைகளை நாம் சுட்டிக்காட்டுவதற்கும் அவசியமில்லை; அதுவே சுட்டிக்காண்பிக்கின்றது; மேலும் இதனை நமது பாடத்தினுடைய ஆதார வசனத்தின் வார்த்தைகளாகிய, "மூடபுத்திரன் தன் பிதாவுக்குச் சலிப்பும், தன்னைப் பெற்றவர்களுக்குக் கசப்புமானவன்" என்று கூறுகையில் ஞானமுள்ள குமாரனாகிய சாலொமோன் கனிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்; மேலும் "பிரம்பைக் கையாடாதவன் தன் மகனைப் பகைக்கிறான்" எனும் வார்த்தைகளையும் கவனியுங்கள். நடைமுறை சார்ந்த கண்ணோட்டத்தின்படி பார்க்கையில், மேலோட்டமாய்க் கவனிக்கிறவனுக்கு இக்காரியமானது எப்படித்தான் காட்சியளித்திட்டாலும், "பிள்ளையானவன் நடக்க வேண்டிய வழியிலே அவனை நடத்து; அவன் முதிர்வயதிலும் அதை விடாதிருப்பான்" என்று சாலொமோன் புரிந்து உணர்ந்து பேசின வார்த்தைகளிலேயே ஞானத்தின் இரகசியம் காணப்படுகின்றது (நீதிமொழிகள் 22:6). தங்கள் பிள்ளைகளைச் சரியான வழியில் அல்லது தவறான வழியில் நடப்பிப்பவர்கள், எதிர்க்காலத்திற்கான சந்தோஷங்களை அல்லது வருத்தங்களைத் தங்களுக்காக வித்திட்டுக்கொள்கின்றனர் எனும் உண்மையானது பெற்றோர்களினால் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படாததாகத் தெரிகின்றது.

தன் குமாரன் குறித்துப் "பிள்ளையாண்டான் சுகமாய் இருக்கிறானா?" எனும் இராஜாவாகிய தாவீதின் கேள்வியானது, தங்கள் குமாரர்கள் மற்றும் தங்கள் குமாரத்திகள் தொடர்புடைய விஷயத்தில் ஒவ்வொரு தகப்பனுடைய, ஒவ்வொரு தாயினுடைய கேள்வியாக இருந்திட வேண்டும்; ஆனாலும் தாவீது செய்ததுபோன்று செய்யாமல் இருப்பார்களாக - அதாவது பாவமானது முளைவிட்டுப் பூப்பூத்துத் தீமையின் கனிகளைக் கொணர்வதுவரையிலும் காத்துக்கொண்டு இருக்காமல் இருப்பார்களாக. தங்கள் பிள்ளைகள் விஷயத்திலிருக்கும் தங்கள் கடமைகளை உணர்ந்தவர்களாக, குழந்தைப்பருவம் முதற்கொண்டே இதை நிறைவேற்றத் துவங்குவார்களாக. தங்கள் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் கிறிஸ்தவ பெற்றோர்கள் பெற்றிருக்கும் கடமையானது, கர்த்தருக்கு அவர்கள் பெற்றிருக்கும் தங்கள் கடமைக்கு அடுத்தப்படியானதாகும்; பரிசுத்தவான்களுடைய பூமிக்குரிய கடமைகள் அனைத்தின் மத்தியிலும், பெற்றோருக்குரிய கடமையானது முதலாவதாக இருக்கும்படிக்குக் கர்த்தர் சுட்டிக்காண்பித்துள்ளார் என்பது உண்மையே.